

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINIO SOCIALINIO DRAUDIMO ĮSTATYMO NR. I-1336 10 STRAIPSNIO 7 DALIES PAPILDYMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIII-1630 IR LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINIO SOCIALINIO DRAUDIMO ĮSTATYMO NR. I-1336 6 STRAIPSNIO 3 DALIES PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIII-1702

Nr.
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2018 m. kovo 28 d. sprendimo Nr. SV-S-647 „Dėl teisės aktų projektų išvadų“ 10 punktą, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

1. Nepritarti Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatymo Nr. I-1336 10 straipsnio 7 dalies papildymo įstatymo projektui Nr. XIII-1630, nes Lietuvos Respublikos Seimas 2018 m. birželio 28 d. priėmė Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatymo Nr. I-1336 2, 4, 7, 8, 10, 23, 25 ir 32 straipsnių pakeitimo įstatymą Nr. XIII-1336, kuris nustato, kad tais atvejais, kai apdraustajam apskaičiuotas darbo užmokestis mažesnis negu Vyriausybės patvirtinta minimalioji mėnesinė alga, draudėjas apdraustojo ir draudėjo valstybinio socialinio draudimo įmokas už tarnautojus ar darbuotojus, dirbančius pagal darbo sutartis, apskaičiuoja nuo apskaičiuoto darbo užmokesčio ir papildomai iš savo lėšų sumoka apdraustojo ir draudėjo valstybinio socialinio draudimo įmokas nuo sumos, kurią sudaro skirtumas tarp ne mažesnės kaip Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos ir apdraustojo apskaičiuoto darbo užmokesčio, išskyrus atvejus, kai jie atitinkamą mėnesį: buvo drausti pas kitą draudėją arba dėl jų socialinio statuso ypatybių draudžiami pensijų socialiniu draudimu valstybės lėšomis; gavo valstybinę socialinio draudimo senatvės ar netekto darbingumo (invalidumo) pensiją, šalpos neįgalumo ar šalpos senatvės pensiją, su socialinio draudimo santykiais susijusią (socialinio draudimo) senatvės ar netekto darbingumo (invalidumo) pensiją iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės, Europos ekonominės erdvės valstybės, Šveicarijos Konfederacijos arba šalies, su kuria Lietuvos Respublika yra sudariusi tarptautinę sutartį dėl socialinės apsaugos taikymo; buvo ne vyresni kaip 24 metų (taikoma iki kalendorinio mėnesio, kai asmeniui sukanka 24 metai); turi nustatytą 0–55 procentų darbingumo lygį; gavo motinystės, tėvystės ar vaiko priežiūros išmoką.

2. Iš esmės pritarti Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatymo Nr. I-1336 6 straipsnio 3 dalies pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIII-1702 (toliau – įstatymo projektas) ir pasiūlyti Lietuvos Respublikos Seimui tobulinti įstatymo projektą atsižvelgiant į šiuos siūlymus:

2.1. Lietuvos Respublikos Seimas 2018 m. birželio 14 d. priėmė Lietuvos Respublikos neįgaliųjų socialinės integracijos įstatymo Nr. I-2044 1, 2, 14, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24 straipsnių, ketvirtojo ir penktojo skirsnių pavadinimų pakeitimo ir Įstatymo papildymo 20¹ straipsniu įstatymą. 2019 m. sausio 1 d. įsigaliojus nurodytam įstatymui, iš esmės pasikeis specialiojo nuolatinės priežiūros (pagalbos) poreikio nustatymo tvarka, todėl, vadovaujantis teisėkūros sistemiškumo principu, siūlytina pakeisti įstatymo projekto 1 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„1 straipsnis. 6 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 6 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Nesukakęs senatvės pensijos amžiaus vienas iš neįgalaus asmens, kuriam nustatytas specialusis nuolatinės slaugos poreikis ar iki 2018 m. gruodžio 31 d. specialusis nuolatinės priežiūros (pagalbos) poreikis, ar nuo 2019 m. sausio 1 d. pirmojo lygio specialusis nuolatinės priežiūros (pagalbos) poreikis, tėvų (įtėvių) arba asmuo, paskirtas šio neįgalaus asmens globėju ar rūpintoju, slaugantys ar nuolat prižiūrintys (teikiantys pagalbą) namuose šį neįgalų asmenį, draudžiami valstybės lėšomis pensijų ir nedarbo socialiniu draudimu. Šioje dalyje nurodyti asmenys draudžiami valstybės lėšomis tik tuo atveju, jeigu jie tuo laikotarpiu neturi draudžiamųjų pajamų, socialinio draudimo įmokas skaičiuojant nuo Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos, arba jų pajamos mažesnės negu atitinkamo laikotarpio Vyriausybės patvirtintų minimaliųjų mėnesinių algų suma. Šioje dalyje nurodyti asmenys, kurių draudžiamųjų pajamų suma per atitinkamo laikotarpio kalendorinius mėnesius mažesnė už to paties laikotarpio Vyriausybės patvirtintų minimaliųjų mėnesinių algų sumą, draudžiami sumokant valstybės lėšomis trūkstantį iki atitinkamo laikotarpio Vyriausybės patvirtintų minimaliųjų mėnesinių algų sumos socialinio draudimo įmokų sumą. Ši nuostata taip pat taikoma vienam iš tėvų (įtėvių), globėjui ar rūpintojui, slaugančiam namuose visiškos negalios invalidą, pripažintą tokiu iki 2005 m. liepos 1 d. Šioje dalyje nurodyti asmenys draudžiami pensijų socialiniu draudimu valstybės lėšomis tik tuo atveju, jeigu negauna jiems patiems priklausančios valstybinės socialinio draudimo pensijos, išskyrus valstybinę socialinio draudimo našlių (maitintojo netekimo) pensiją, valstybinės pensijos, šalpos pensijos, socialinės pensijos arba šalpos pensijos už invalidų slaugą namuose.“

2.2. Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas (toliau – Konstitucinis Teismas) yra konstatavęs, kad „<...> įstatymų leidėjas negali sukurti tokios teisinės situacijos, kai išleidžiamas įstatymas arba kitas teisės aktas, kuriam įgyvendinti reikia lėšų, bet tokių lėšų neskiriama arba jų skiriama nepakankamai“ (Konstitucinio Teismo 2004 m. gruodžio 13 d. nutarimas „Dėl kai kurių teisės aktų, kuriais reguliuojami valstybės tarnybos ir su ja susiję santykiai, atitikties Lietuvos Respublikos Konstitucijai ir įstatymams“), „teisės norma, kuria valstybė prisiima atitinkamą įsipareigojimą, <...> turi būti paremta materialiniais ir finansiniais ištekliais“ (Konstitucinio Teismo 1996 m. lapkričio 12 d. nutarimas „Dėl Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atstatymo tvarkos ir sąlygų“ 8 straipsnio penktosios dalies ir 19 straipsnio pirmosios dalies normų atitikimo Lietuvos Respublikos Konstitucijai“). Atsižvelgiant į tai, kad įstatymui

įgyvendinti reikės papildomų valstybės biudžeto lėšų (Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos duomenimis, apie 10,5 mln. eurų metams), siūlytina nustatyti vėlesnę įstatymo įsigaliojimo datą ir įstatymo projekto 2 straipsnį išdėstyti taip:

„2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2020 m. sausio 1 d.
2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė iki šio įstatymo įsigaliojimo priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.“

Ministras Pirmininkas

Socialinės apsaugos ir darbo ministras

Lietuvos Respublikos
Socialinės apsaugos ir darbo ministras

Linas Kukuraitis

Teisės skyriaus patarėja

Gintarė Bertauskienė

2018-09-05

Asmenų priėmimo ir
dokumentų valdymo skyriaus
stilistė

Angelė Rukšėnienė

2018-09-05